

Sygn. akt V CZ 31/07

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSA Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z
siedzibą w W. - Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń
Pracowniczych w W.

przeciwko J. T.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 kwietnia 2007 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 5 stycznia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 5 stycznia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną Jacka Tomaszewskiego, pozwanego w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o zapłatę kwoty 32.000 zł. Sąd Apelacyjny wskazał, że o niedopuszczalności środka zaskarżenia zadecydowała wartość jego przedmiotu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na postanowienie z 5 stycznia 2007 r. pozwany zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 398² § 2 k.p.c. oraz art. 476 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez wadliwą ocenę charakteru sprawy, w której zgłoszona została skarga kasacyjna i pominięcie tej okoliczności, że ma ona charakter sprawy z zakresu prawa pracy. Roszczenie powoda nie wynika wprawdzie ze stosunku pracy, ale do tego stosunku prawnego stosuje się przepisy prawa pracy, bowiem art. 10 ust. 2 ustawy z 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r., nr 1, poz. 1 ze zm.) stanowi, że przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

Pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Graniczną dla dopuszczalności skargi kasacyjnej wartością przedmiotu zaskarżenia w sprawach cywilnych jest 50.000 zł, a w sprawach z zakresu prawa pracy – 10.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

Procesowa definicja „sprawy z zakresu prawa pracy” sformułowana została w art. 476 § 1 k.p.c. Zgodnie z brzmieniem pkt 2 § 1 art. 476 k.p.c. sprawą o takim charakterze jest sprawa o roszczenia z innych stosunków prawnych niż stosunek pracy, do których to stosunków prawnych, z mocy odrębnych przepisów, stosuje się przepisy prawa pracy.

W sprawie będącej przedmiotem oceny powód - Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dochodził od pozwanego roszczenia znajdującego

podstawę w art. 10 ust. 1 ustawy z 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Obowiązek zwrotu przez pracodawcę (masę upadłości) wypłaconych przez Fundusz świadczeń powstaje z mocy ustawy (art. 10 ust. 1 ustawy) i jest następstwem przejścia z mocy prawa na Fundusz zaspokojonych roszczeń pracowniczych. Przy ich dochodzeniu Fundusz korzysta z takiej samej ochrony, z jakiej korzystają należności za pracę (art. 10 ust. 2 ustawy). Przysługujące Funduszowi roszczenie regresowe ma jednak charakter cywilnoprawny (regres ustawowy), a spory dotyczące zwrotu wypłaconych przez Fundusz świadczeń, w tym i spory, dla których podstawę stanowi przewidziane w ust. 3 art. 10 ustawy uprawnienie Funduszu do określenia warunków zwrotu wypłaconych świadczeń, odstąpienia od dochodzenia ich zwrotu należą do sądów powszechnych i rozpoznawane są w postępowaniu cywilnym zwykłym, nie zaś w postępowaniu odrębnym, stworzonym dla spraw z zakresu prawa pracy (por. też wyrok SN z 5 lutego 2002 r., II CKN 895/99, LEX nr 54349).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ k.p.c. i art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.